

Pan Jezus nauczycielem modlitwy

+ Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo²² i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębicą, a nieba odezwał się głos: «Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie» (Łk 3, 21-22).

+ Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę, powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę.⁶ Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.⁷ Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani.⁸ Nie bądźcie podobni do nich! Albowiem wie Ojciec wasz, czego wam potrzeba, wpraw zanim Go poprosicie (Mt 6, 5-8).

+ Lecz tym szerzej rozchodziła się Jego sława, a liczne tłumy zbierały się, aby Go słuchać i znaleźć uzdrowienie ze swych niedomagań.¹⁶ On jednak usuwał się na miejsca pustynne i modlił się (Łk 5, 15-16).

+ W tym czasie Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga.¹³ Z nastaniem dnia przywołał swoich uczniów i wybrał spośród nich dwunastu, których też nazwał apostołami (Łk 6, 12-13).

+ Jezus wznosił oczy do góry i rzekł: «Ojcze, dziękuję Ci, żeś mnie wysłuchał.⁴² Ja wiedziałem, że mnie zawsze wysłuchasz. Ale ze względu na otaczający Mnie lud to powiedziałem, aby uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał». ⁴³ To powiedziawszy zawołał donośnym głosem: «Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!» (J 11, 41-43).

+ Gdy raz modlił się na osobności, a byli z Nim uczniowie, zwrócił się do nich zapytaniem: «Za kogo uważają Mnie tłumy?»¹⁹ Oni odpowiedzieli: «Za Jana Chrzciciela; inni za Eliasza; jeszcze inni mówią, że któryś z dawnych proroków zmartwychwstał». ²⁰ Zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Piotr odpowiedział: «Za Mesjasza Bożego» (Łk 9, 18-20).

+ W jakieś osiem dni po tych mowach wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić.²⁹ Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniące białe.³⁰ A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasza (Łk 9, 28-30).

+ Gdy Jezus przebywał w jakimś miejscu na modlitwie i skończył ją, rzekł jeden z uczniów do Niego: «Panie, naucz nas się modlić, jak i Jan nauczył swoich uczniów». ² A On rzekł do nich: «Kiedy się modlicie, mówcie: Ojcze, niech się święci Twoje imię; niech przyjdzie Twoje królestwo! ³ Naszego chleba powszedniego dawaj nam na każdy dzień ⁴ i przebacz nam nasze grzechy, bo i my przebaczymy każdemu, kto nam zawini; i nie dopuść, byśmy ulegli pokusie». ⁵ Dalej mówił do nich: «Ktoś z was, mając przyjaciela, pójdzie do niego o północy i powie mu: "Przyjacielu, użycz mi trzy chleby, ⁶ bo mój przyjaciel przyszedł do mnie z drogi, a nie mam, co mu podać". ⁷ Lecz tamten odpowie z wewnątrz: "Nie naprzykrzaj mi się! Drzwi są już zamknięte i moje dzieci leżą ze mną w łóżku. Nie mogę wstać i dać tobie". ⁸ Mówię wam: Chociażby nie wstał i nie dał z tego powodu, że jest jego przyjacielem, to z powodu jego natręctwa wstanie i da mu, ile potrzebuje. ⁹ I Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. ¹⁰ Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu otworzą. ¹¹ Jeżeli którego z was, ojców, syn poprosi o chleb, czy poda mu kamień? Albo o rybę, czy zamiast ryby poda mu węża? ¹² Lub też gdy prosi o jajko, czy poda mu skorpion? ¹³ Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą» (Łk 11, 1-13).

+ Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze powinni modlić się i nie ustawać: ² «W pewnym mieście żył sędzia, który Boga się nie bał i nie liczył się z ludźmi. ³ W tym samym mieście żyła wdowa, która przychodziła do niego z prośbą: "Obroń mnie przed moim przeciwnikiem!" ⁴ Przez pewien czas nie chciał; lecz potem rzekł do siebie: "Chociaż Boga się nie boję ani z ludźmi się nie liczę, ⁵ to jednak, ponieważ naprzykrza mi się ta wdowa, wezmę ją w obronę, żeby nie przychodziła bez końca i nie zdręczała mnie". ⁶ I Pan dodał: «Słuchajcie, co ten niesprawiedliwy sędzia mówi. ⁷ A Bóg, czyż nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego, i czy będzie zwlekał w ich sprawie? ⁸ Powiadam wam, że prędko weźmie ich w obronę. Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?» (Łk 18, 1-8).

+ Szymonie, Szymonie, oto szatan domagał się, żeby was przesiać jak pszenicę; ³² ale Ja prosiłem za tobą, żeby nie ustała twoja wiara. Ty ze swej strony utwierdzaj swoich braci (Łk 22, 31-32).

+ Potem wyszedł i udał się, według zwyczaju, na Górę Oliwną; towarzyszyli Mu także uczniowie. ⁴⁰ Gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich: «Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie». ⁴¹ A sam oddalił się od nich na odległość jakby rzutu kamieniem, upadł na kolana i modlił się ⁴² tymi słowami: «Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich! Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie!» ⁴³ Wtedy ukazał Mu się anioł z nieba i umacniał Go. ⁴⁴ Pograżony w udręce jeszcze usilniej się modlił, a Jego pot był jak gęste krople krwi, sączące się na ziemię. ⁴⁵ Gdy wstał od modlitwy i przyszedł do uczniów, zastał ich śpiących ze smutku. ⁴⁶ Rzekł do nich: «Czemu śpicie? Wstańcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie» (Łk 22, 39-46).

+ Gdy przyszli na miejsce, zwane «Czaszką», ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. ³⁴ Lecz Jezus mówił: «Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią» (Łk 23, 33-34).

Po przeczytaniu powyższych fragmentów Pisma Świętego wykonaj polecenia:

1. Wymień wydarzenia i okoliczności, w których Pan Jezus się modlił.
2. W pięciu punktach przedstaw naukę Pana Jezusa na temat modlitwy.
3. Napisz krótki list do przyjaciela inspirowany jednym z powyższych fragmentów.